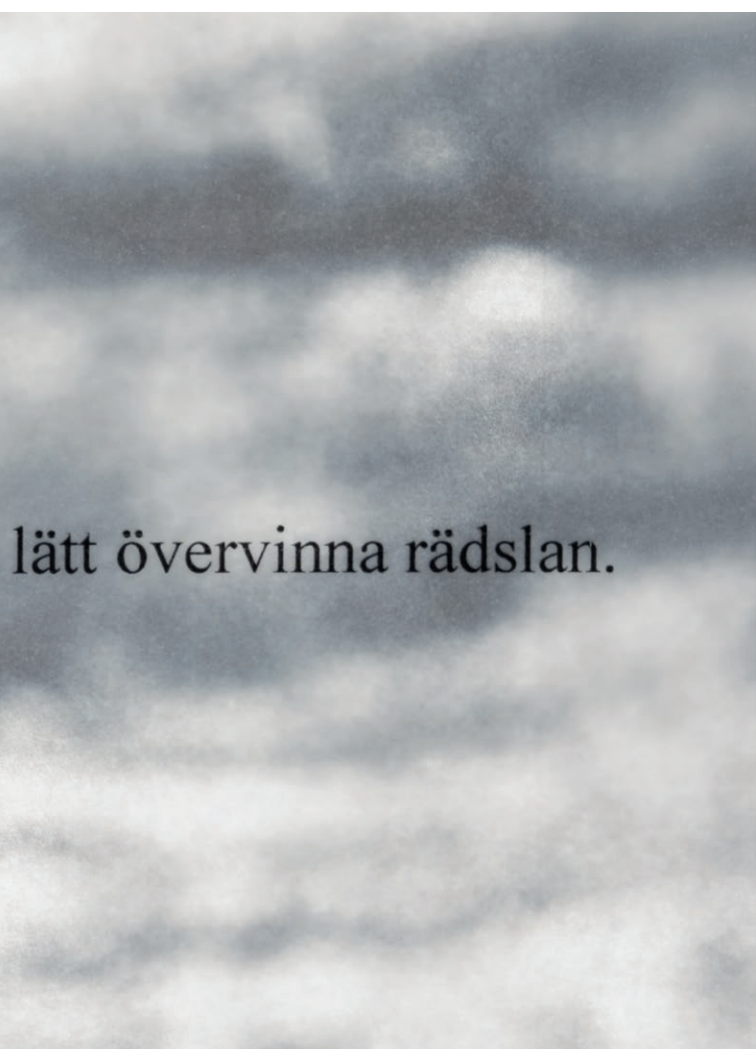

men ett barns nyfikenhet kan

lätt övervinna rädslan.

Barnet tar ett steg ned i diket, söker med blicken bland ljung, blåbärsris och mossa, in mellan stenarna och hukar sig till sist. Där blir barnet sittande med handen mot en tuva och ser på en spindel som huserar mellan bladen i sitt nät. En tingest ligger och försöker hålla inne sin längtan. Kontakten bryts och barnet reser sig, men kommer inte längre än till väggkanten. Nu finns ingen tvekan i barnets rörelser, händerna far ned bland lila blommor och når jorden. Där finner de ett nystan av hoptrasslad tråd, eller något liknande, som känns strävt mot fingrarna.

Ett hörbart skrik får händerna att tappa nästet och barnet vill fly, men ett barns nyfikenhet kan lätt övervinna rädslan.